

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR AB „LIETUVOS DRAUDIMAS“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2026-05-15 Nr. 429-164
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir AB „Lietuvos draudimas“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2026 m. sausio 16 d. eismo įvykyje buvo apgadintas pareiškėjo automobilis „BMW X5“, valst. Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – įvykis). Pareiškėjas kreipėsi į eismo įvykio kaltininko automobilio valdytojų civilinę atsakomybę įprastiniu transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomuoju draudimu (toliau – TPVCAPD) apdraudusį draudiką ir pateikė pretenziją dėl per įvykį automobiliui padarytos žalos atlyginimo.

2026 m. sausio 18 d. pareiškėjas pasirinko gauti draudimo išmoką pinigais, pateikė automobilio sugadinimų nuotraukas.

2026 m. sausio 20 d. draudikas įvertino gautas nuotraukas ir matomus sugadinimus, nustatė 838,08 Eur (be PVM) nuostolio dydį. Tą pačią dieną pareiškėjas, susipažinęs su įvertinimu, nesutiko su draudiko apskaičiuota draudimo išmoka ir pateikė 3 850 Eur remonto sąmatą, kurią sudarė pats.

2026 m. sausio 21 d. draudikas informavo pareiškėją, kad žala apskaičiuota pagal matomus pažeidimus ir gali būti perskaiciuota, pateikus papildomus duomenis ar remontuojant suderintame servise. Pareiškėjas nurodė susitaręs su UAB „Pilaitės servisai“ dėl remonto ir išsiuntęs jų parengtą preliminarį sąmatą.

2026 m. sausio 22 d. draudikas paprašė pareiškėjo nurodyti autoserviso kontaktinį el. pašta. 2026 m. sausio 28 d. pareiškėjas informavo, kad po UAB „Pilaitės servisai“ apžiūros nusprendė pats ieškoti detalių ir pateikė naują 2 200 Eur remonto pasiūlymą su ekrano nuotraukomis iš internetinio puslapio www.rrr.lt.

2026 m. sausio 29 d. draudikas, įvertinęs pateiktą pasiūlymą, nusprendė juo nesivadovauti ir pakartotinai išsiuntė pranešimą dėl 838,08 Eur draudimo išmokos. Tą pačią dieną pareiškėjas vėl nesutiko su apskaičiuotu nuostolio dydžiu, o draudikas paaiškino, kad žala pagal autoserviso sąmatą atlyginama tik ją suderinus ir pateikus sąskaitą faktūrą už faktiškai atliktus remonto darbus.

2026 m. vasario 3 d. pareiškėjas nesutiko su reikalavimu pateikti sąskaitą faktūrą ir prašė žalos dydį nustatyti pagal jo paties patirtas išlaidas.

2026 m. vasario 4 d. draudikas informavo, kad neturi pagrindo keisti sprendimo.

2026 m. vasario 8 d. pareiškėjas dar kartą pateikė remonto pasiūlymą su nauja preliminariumi 1 890 Eur suma ir, siekdamas kompromiso, sumažino reikalavimą iki 1 800 Eur.

2026 m. vasario 9 d. draudikas, taip pat ieškodamas kompromiso, perskaiciavo darbų įkainius ir nustatė 1 022,51 Eur nuostolio dydį. Tą pačią dieną pareiškėjas nesutiko su šia suma, teigdamas, kad ji neatitinka realių remonto kaštų.

2026 m. vasario 17 d. draudikas pareiškėjui išmokėjo neginčijamą 1 022,51 Eur sumą.

2026 m. vasario 25 d. draudikas dar kartą perskaiciavo nuostolio dydį, taikydamas vidutinį Lietuvos remonto įmonių įkainį, ir nustatė galutinę 1 064,62 Eur sumą, tą pačią dieną papildomai išmokėjo pareiškėjui 42,11 Eur draudimo išmoką.

Pareiškėjas nesutiko su draudiko sprendimu ir kreipėsi į Lietuvos banką, prašydamas išnagrinėti kilusį ginčą. Kreipimesi pareiškėjas nurodė, kad draudikas, apskaičiuodamas draudimo išmoką, formaliai taikė naujų dalių kainas bei dalių nusidėvėjimą, nevertino realių

rinkos kainų bei pareiškėjo pateiktų įrodymų, todėl žalos dydis buvo nustatytas neobjektyviai ir neatitinka teisingo žalos atlyginimo principo. Pareiškėjas prašė įpareigoti draudiką perskačiuoti draudimo išmokos, atlyginančios pareiškėjo automobilio remonto kainą, dydį, atsižvelgiant į pareiškėjo pateiktus automobilio remonto kaštų skaičiavimus.

Lietuvos banke buvo gautas draudiko atsiliepinimas. Jame draudikas pakartojo atsakyme pareiškėjui išdėstytus argumentus ir aplinkybes, ir prašė pareiškėjo reikalavimą laikyti nepagrįstu. Draudikas nurodė, kad remonto išlaidos apskaičiuotos vadovaujantis TPVCAPD įstatymo ir Eismo įvykio metu padarytos žalos nustatymo ir draudimo išmokos mokėjimo taisyklių¹ (toliau - Taisyklės) nuostatomis.

Anot draudiko, pareiškėjo reikalavimas išmokėti draudimo išmoką, apskaičiuotą pagal paties pareiškėjo sudarytą pasiūlymą, iš esmės grindžiamas tuo, kad pareiškėjo pasiūlyme nustatyta remonto kaina yra didesnė, nei nustatyta draudiko. Pareiškėjo atlikti skaičiavimai yra subjektyvūs, neatitinka rinkos praktikos bei nėra pagrįsti jokiais profesiniais ar techniniais duomenimis ar skaičiavimais. Draudikas paaiškino, kad, atsižvelgdamas į pareiškėjo transporto priemonės individualias charakteristikas, vadovaudamasis Lietuvos vertintojų rūmų skaičiuokle, nustatė, kad nagrinėjamu atveju pagrįstai taikytinas 62,30 proc. keičiamų detalių nusidėvėjimas. Be to, pareiškėjas nepateikė jokių objektyvių duomenų, kurie leistų teigti, kad apskaičiuotos draudimo išmokos nepakanka pareiškėjo automobilio būklei atkurti.

Draudikas nurodė, kad surinko pakankamai duomenų ir pagrįstai apskaičiavo draudimo išmokos, atlyginančios pareiškėjo patirtą žalą, dydį, todėl prašė pareiškėjo reikalavimą atmesti kaip nepagrįstą.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių (toliau – Ginčų nagrinėjimo taisyklės) 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Įvertinus ginčo šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, darytina išvada, kad šalių nesutarimas kilo dėl automobilio remonto išlaidas atlyginančios draudimo išmokos dydžio.

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, būtina įvertinti, ar draudikas tinkamai nustatė ir pagrindė draudimo išmokos, atlyginančios per eismo įvykį pareiškėjo automobiliui padarytų sugadinimų būtinąsias remonto išlaidas, dydį.

TPVCAPD reguliuojamas Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymu (toliau – TPVCAPDĮ) ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nuostatomis.

Pagal TPVCAPDĮ 2 straipsnio 5 dalį, eismo įvykio žala laikoma per eismo įvykį padaryta žala nukentėjusio trečiojo asmens turtui, nukentėjusiam trečiajam asmeniui ir (ar) neturtinė žala arba žala, kuri atsirado vėliau kaip eismo įvykio padarinys, o pagal 2 straipsnio 23 dalį, žala nukentėjusio asmens turtui – nukentėjusio trečiojo asmens turtui padaryta žala, kurios dydis nustatomas įstatymų nustatyta tvarka.

TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje yra įtvirtinta žalos dydžio nustatymo taisyklė: turtui padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas, o TPVCAPDĮ 17 straipsnyje nurodytais atvejais – Biuras, vadovaudamasis įgaliotų asmenų ir (ar) turto vertintojų ataskaitomis ir dokumentais, įrodančiais padarytos žalos aplinkybes, faktą ir dydį. Šią nuostatą pakartoja ir Taisyklių 13 punktas, kuris iš esmės atkartodamas TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalį, nustato draudikui pareigą tinkamai nustatyti padarytos žalos dydį, remiantis dokumentais, įrodančiais žalos aplinkybes, faktą ir dydį, atsižvelgus į visas bylai reikšmingas aplinkybes.

Taisyklių 6 punkte įtvirtinta, kad eismo įvykio metu padarytos žalos dydis ir nukentėjusiems tretiesiems asmenims mokėtinos draudimo išmokos dydis nustatomas, vadovaujantis Lietuvos Respublikos civiliniu kodeksu (toliau – Civilinis kodeksas), TPVCAPDĮ, kitų teisės aktų nuostatomis ir atsižvelgiant į draudimo įmonės, apdraudusios atsakingo už padarytą žalą asmens civilinę atsakomybę, ar Biuro įgaliotų asmenų (paskirtų ekspertų)

¹ Patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795 (2008 m. vasario 13 d. nutarimo Nr. 122 redakcija).

ataskaitas ar išvadas dėl žalos, nukentėjusio trečiojo asmens, apdraustojo pateiktus dokumentus dėl žalos, eismo įvykio aplinkybių ir eismo įvykio dalyvių atsakomybės, kitų šiose Taisyklėse nurodytų asmenų pateiktus dokumentus, leidžiančius nustatyti eismo įvykio aplinkybes ir padarytos žalos dydį.

Pagal Taisyklių 15 punktą, žalos dėl turto sugadinimo, kai jį remontuoti ekonomiškai tikslinga, atlyginimo dydis nustatomas pagal turėtas remonto išlaidas, būtinas atkurti sugadintą turtą ar jo detalių ir (ar) dalių rinkos vertę iki eismo įvykio. Jeigu nukentėjęs trečiasis asmuo turto neremontuoja, atlyginamos apskaičiuotos būtinos turto remonto išlaidos (be PVM) atkurti sugadintą turtą ar jo detalių ir (ar) dalių rinkos vertę iki eismo įvykio. Būtinas remonto išlaidas sudaro remonto darbų vertė, dažymo darbų vertė, keičiamų dalių vertė (nuvertinant dalis dėl nusidėvėjimo), dažymo medžiagų vertė ir papildomos išlaidos (transportavimo, saugojimo, techninės ekspertizės ir kitos išlaidos). Būtinos remonto išlaidos apskaičiuojamos pagal vidutinius darbų ir keičiamų detalių ir (ar) dalių įkainius, atitinkančius technologijos lygį, vadovaujantis rekomenduojamais laiko normatyvais.

TPVCAPDĮ 19 straipsnio 6 dalyje nustatyta, jog atsakingas draudikas moka per eismo įvykį nukentėjusiam trečiajam asmeniui tik įrodymais pagrįstos per eismo įvykį padarytos žalos dydžio draudimo išmoką, neviršijančią šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytą draudimo sumą, ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos, padarytos per eismo įvykį, atlyginimo.

TPVCAPD priklauso nuostolių draudimo rūšiai, todėl jo tikslas yra kompensuoti nukentėjusio trečiojo asmens patirtus realius nuostolius. Atsižvelgiant į TPVCAPD sutarčių kompensacinę paskirtį ir nuostolių draudimo sutartyse įgyvendinamą Civilinio kodekso 6.251 straipsnyje įtvirtintą visiško nuostolių atlyginimo principą, žalos atlyginimu turi būti siekiama gražinti ją patyrusį asmenį į iki pažeidimo buvusią padėtį.

Teisingas žalos atlyginimas reiškia tai, kad sprendžiant ginčą dėl žalos atlyginimo turi būti nustatytas tikrasis žalos dydis, nes, nustatius mažesnę už tikruosius nuostolius žalą, lieka iš dalies neapgintos nukentėjusio asmens teisės. Kai nustatytas žalos dydis viršija tikruosius nuostolius, nukentėjęs asmuo nepagrįstai praturtėja skolininko sąskaita.² Nustatant nukentėjusio trečiojo asmens turtui padarytą žalą, turi būti atsižvelgiama į visas individualias aplinkybes ir vadovaujamas TPVCAPD tikslu kompensuoti nukentėjusio trečiojo asmens patirtus realius nuostolius, nepažeidžiant šio asmens teisės į teisingą žalos atlyginimą bei nepatiriant papildomų išlaidų dėl nuo nukentėjusio trečiojo asmens nepriklausančių priežasčių.³

Nagrinėjamu atveju šalys iš esmės nesiginčija dėl įvykio pripažinimo draudžiamuoju, tačiau pareiškėjas nesutinka su draudiko apskaičiuotu draudimo išmokos, atlyginančios pareiškėjo automobilio remonto išlaidas, dydžiu.

Pažymėtina, kad, pagal kasacinio teismo praktiką, kai ginčas yra susijęs su atlygintinos žalos dydžiu ir nėra susijęs nei su atsisakymu mokėti draudimo išmoką, nei su draudimo išmokos sumažinimo atvejais, nagrinėjant ginčą taikytina bendroji įrodinėjimo naštos taisyklė – šalys turi įrodyti tas aplinkybes, kuriomis grindžia savo reikalavimus bei atsikirtimus, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti.⁴

Vadovaujantis nurodyta kasacinio teismo praktika, taip pat Ginčų nagrinėjimo taisyklių 24 punktu, kuriame nustatyta, kad vartojimo ginčai nagrinėjami laikantis rungimosi principo, darytina išvada, kad pareiškėjas turi įrodyti, jog draudiko apskaičiuota išmoka automobiliui atkurti yra nepagrįsta, nepakankama tam, kad būtų atlyginti pareiškėjo patirti nuostoliai. Draudikas, atvirkščiai, turi pagrįsti, kad jo atlikti skaičiavimai, kuriais jis vadovavosi priimdamas sprendimą dėl draudimo išmokos, yra teisingi, o nustatytas galutinis atlygintinos žalos dydis atitinka visiško nuostolių atlyginimo principą.

Kaip matyti, mokėtinios draudimo išmokos dydį draudikas grindžia rinkoje plačiai naudojamu atkūrimo išlaidų skaičiavimo kompiuteriniu moduliu „Audatex“ 2026 m. vasario 25 d. parengta automobilio remonto sąmata Nr. 4834229-13. Pateiktoje sąmatoje nurodytas taikomas 39,15 Eur valandinis įkainis remonto darbams ir 39,69 Eur valandinis įkainis dažymo darbams. Sąmatoje nurodytos rinkoje esančių keistinių naujų originalių dalių kainos be PVM: priekinis buferis – 497,52 Eur; buferio apdaila – 181,45 Eur; buferio grotelės – 22,30 Eur; rūko žibintas – 125,90 Eur; priekinė dešinė šoninė dalis – 460,02 Eur; šoninė apdailos detalė – 66,12 Eur; kairės rato arkos dangtis – 105,12 Eur; dešinės rato arkos dangtis – 105,12 Eur. Taikytas 62,30 proc. nusidėvėjimas naujoms keičiamoms dalims. Nustatytas atlygintinas nuostolis – 1 064,62 Eur.

² Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2014 m. sausio 7 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-44/2015.

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. kovo 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-81-1075/2018.

⁴ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. kovo 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-81-1075/2018 ir kt.

Pareiškėjas reikalauja draudimo išmoką skaičiuoti vadovaujantis pareiškėjo sudarytu ir pateiktu dokumentu „Remonto pasiūlymas draudimo išmokos nustatymui „Lietuvos draudimo“ bendrovei“ (toliau – pareiškėjo pasiūlymas).

Tiek pareiškėjo pasiūlyme, tiek draudiko sąmatoje numatytos panašios keičiamos dalys (priekinis buferis, dešinysis sparnas, apdailos elementai), o jų kainos iš esmės panašios. Tačiau, atkreiptinas dėmesys, kad pareiškėjo pasiūlyme nėra nurodyta jokio konkretaus valandinio darbų įkainio, jo šaltinio ar kitaip pagrįsta, kokiais kriterijais grindžiama jo pateikta remonto vertė.

Sutiktina su draudiko argumentu, kad pareiškėjo atlikti skaičiavimai yra subjektyvūs, ir nėra pagrįsti jokiais objektyviais profesiniais ar techniniais duomenimis, specialių žinių turinčio asmens skaičiavimais. Iš pateikto pareiškėjo pasiūlymo galima suprasti, kad dokumentą parengė pats pareiškėjas, tačiau pareiškėjas nepateikė jokių paaiškinimų, pagrindžiančių, kokiais duomenimis remiantis buvo nustatyti pasiūlyme nurodytų detalių montavimo darbų įkainiai, nepateikti įrodymai, jog pareiškėjas yra automobilių remonto darbų specialistas, turintis specialių žinių tokiam pasiūlymui parengti. Pažymėtina, kad draudikas pagal teisės aktus turi žalos dydžio nustatymo prerogatyvą, kuri lemia ir pareigą turėti profesionalius ir specialių techninių žinių turinčius darbuotojus.

Draudikas taip pat pažymėjo, kad pareiškėjo pateiktos ratų arkų dangčių (ratų apdailos detalės) kainos taip pat yra nepagrįstos. Pareiškėjas pateikė interneto puslapyje www.rrr.lt skelbiamu naudotų keturių ratų arkų dangčių komplekto pasiūlymo už 396 Eur ekrano nuotrauką, nors vienos naujos originalios juostos kaina siekia 105,12 Eur be PVM. Draudiko nustatyta, kad automobilio remontui reikalinga keisti tik dvi ratų apdailos detales. Taigi, sutiktina su draudiku, kad pareiškėjo nurodyta ratų arkų dangčių komplekto kaina nelaikytina įrodyta suma, kuri būtina automobilio atkūrimui į iki įvykio buvusią padėtį.

Iš pareiškėjo Lietuvos bankui pateiktų duomenų matyti, kad pareiškėjas taip pat nesutiko su draudiko sprendimu taikyti 62,30 proc. nusidėvėjimą keičiamoms transporto priemonės dalims.

Pagal minėtą Taisyklių 15 punktą, būtinas remonto išlaidas sudaro remonto darbų vertė, dažymo darbų vertė, keičiamų dalių vertė (nuvertinant dalis dėl nusidėvėjimo), dažymo medžiagų vertė ir papildomos išlaidos (transportavimo, saugojimo, techninės ekspertizės ir kitos išlaidos).

Transporto priemonių vertės bei remonto išlaidų (atkūrimo) kaštų apskaičiavimą apibrėžia Koeficientų apgadintoms kelių transporto priemonėms taikymo tvarkos aprašas⁵ (toliau - Aprašas). Aprašo 38 punkte nustatyta, kad transporto priemonių sudėtinių dalių nuvertinimas apskaičiuojamas atsižvelgiant į jų nusidėvėjimą. Aprašo 39 punkte apibrėžiama sudėtinių dalių dėvėjimosi klasifikacija, o 39.1 papunktis detalizuoja dalių grupes, kurių nuvertinimo procentas apskaičiuojamas proporcingai transporto priemonės amžiui ir ridai. Individualus detalių nusidėvėjimo procentas nustatomas atsižvelgiant į transporto priemonės kategoriją, gamybos metus ir ridą eismo įvykio dieną.

Atsižvelgdamas į pareiškėjo transporto priemonės individualias charakteristikas – transporto priemonės amžių, ridą, variklio tipą ir kitus techninius parametrus, draudikas nustatė, kad šiuo atveju taikytinas 62,30 proc. keičiamų detalių nusidėvėjimas.

Sutiktina su draudiko argumentu, kad nusidėvėjimo netaikymas reikštų visiško nuostolių atlyginimo principo pažeidimą, nes tokiu atveju, jei nusidėvėjimas nebūtų taikomas, nukentėjęs asmuo nepagrįstai praturtėtų. Nukentėjusiojo būklės atkūrimas į prieš įvykį buvusią padėtį nereiškia jo būklės pagerinimo. Atkreiptinas dėmesys, kad pareiškėjas nepateikė jokių objektyvių duomenų, kurie leistų teigti, kad draudiko taikytas automobilio nusidėvėjimo dydis būtų neteisingas ar apskaičiuotos draudimo išmokos nepakanka automobilio būklei į iki įvykio buvusią padėtį atkurti.

Remiantis pateiktais duomenimis nėra pagrindo išvadai, kad galutinė žalos dydžio nustatymo prerogatyvą turinčio draudiko apskaičiuota draudimo išmoka (1 064,62 Eur) būtų nepakankama pareiškėjo automobiliui atkurti į iki įvykio buvusią padėtį ar kitaip pažeistų pareiškėjo interesus. Dėl minėtų aplinkybių nėra pagrindo pareiškėjo reikalavimą įpareigoti draudiką draudimo išmoką apskaičiuoti vadovaujantis pareiškėjo pateiktu pasiūlymu pripažinti pagrįstu.

Konstatuotų aplinkybių kontekste svarbu ir tai, kad pareiškėjo reikalavimo netenkinimas šiuo atveju nereiškia, jog draudikas, pareiškėjui pateikus objektyvius įrodymus, patvirtinančius,

⁵ Patvirtintas Audito, apskaitos, turto vertinimo ir nemokumo valdymo tarnybos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos direktoriaus 2020 m. rugsėjo 22 d. įsakymu Nr. V1-118.

kad už apskaičiuotą draudimo išmoką faktiškai nebuvo galima atkurti jam priklausančios transporto priemonės į iki įvykio buvusią būklę, neturėtų spręsti dėl papildomos draudimo išmokos mokėjimo.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis